

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma:	Kfv.II.37.232/2021/8.
A tanács tagjai:	Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke Dr. Figula Ildikó előadó bíró Dr. Kovács András bíró
A felperes:	felperes. (cím1)
A felperes képviselője:	Dr. Kövesdi Balázs ügyvéd (cím2)
Az alperes:	Tolna Megyei Kormányhivatal (7100 Szekszárd, Széchenyi utca 54–58.)
Az alperes képviselője:	Dr. Pálos Ágnes kamarai jogtanácsos
A felperesi érdekelt:	felperesi érdekelt (cím3)
Az alperesi érdekelt:	alperesi érdekelt (cím4)
Az alperesi érdekelt képviselője:	Dr. Németh Tímea Ügyvédi Iroda Dr. Németh Tímea ügyvéd (cím5)

A per tárgya:	földforgalmi ügyben hozott határozat
jogszerűsége vizsgálata	
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	az alperesi érdekelt
A felülvizsgálni kért jogerős határozat:	Pécsi Törvényszék 2.K.700.911/2020/14. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Pécsi Törvényszék 2.K.700.911/2020/14. számú ítéletét hatályában fenntartja;
 - kötelezi az alperesi érdekeltet, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
 - kötelezi az alperesi érdekeltet, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.
- Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Gy. ... helyrajzi szám alatt nyilvántartott mezőgazdasági rendeltetésű ingatlanra 2020. január 28-án haszonbérleti szerződés jött létre a felperesi érdekelt, mint haszonbérbeadó és a felperes, mint haszonbérlet között. A szerződésben a felperes az előhaszonbérleti jogosultságát a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Földforgalmi törvény) 46. § (3) bekezdés a) pont ab) alpontjára alapította.

[2] A haszonbérleti szerződésre az alperesi érdekelt elfogadó nyilatkozatot tett, melyben előhaszonbérleti jogaként a Földforgalmi törvény 46. § (1) bekezdés d) pontjára, valamint 46. § (4) bekezdés a) pontjára hivatkozott, mint olyan földműves, akinek a lakóhelye legalább 3 éve azon a településen van, amelynek közigazgatási határa a haszonbérlet tárgyát képező föld fekvése szerinti település közigazgatási határától közúton, vagy közforgalom elől el nem zárt magánúton legfeljebb 20 kilométer távolságra van, és egyébként családi gazdálkodó.

[3] Az alperesi érdekelt az elfogadó nyilatkozatához csak a családi gazdaság nyilvántartásba vételére vonatkozó határozatot mellékelte, egyéb okiratot, így a lakóhelyére, valamint személyi adataira vonatkozó dokumentumot nem. Az elfogadó nyilatkozat fejrésze azonban tartalmazta ezen adatokat.

[4] Az alperes, mint mezőgazdasági igazgatási szerv a jóváhagyási eljárásban az alperesi érdekelt azon adatait, amelyeket nem igazolt az elfogadó nyilatkozat mellékleteként, „lekérdezte” a személyi adat és lakcímnnyilvántartó rendszerből. Ennek eredményeként hozta meg 2020. április 22-én kelt, 590428/2020. számú határozatát, amelyben a haszonbérleti szerződést a felperesi érdekelt és az alperesi érdekelt között hagyta jóvá, a felperes vonatkozásában pedig megtagadta. A határozat indokolása szerint a felperes alaptalanul

hivatkozott a Földforgalmi törvény 46. § (3) bekezdés a) pont ab) alpont szerinti jogcímre, míg az alperesi érdekelt megalapozottan hivatkozott az általa megjelölt előhaszonbérleti jogcímekre, figyelemmel arra is, hogy a közhiteles személyi adat és lakcímnyilvántartás rendszere szerint megállapítható volt, hogy a jogállása fennáll, ezen túlmenően pedig igazolta, hogy családi gazdálkodónak minősül.

A kereseti kérelem, a védírat, az érdekeltek nyilatkozata

[5] A felperes kereseti kérelmében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

Keresetében nem vitatta a határozat vele szemben hatósági jóváhagyást megtagadó részét, a jogsérelmet abban jelölte meg, hogy a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdése alapján az alperesnek az alperesi érdekelt vonatkozásában is megtagadó döntést kellett volna hoznia, figyelemmel arra, hogy az alperesi érdekelt az elfogadó jognyilatkozatához nem csatolta az előhaszonbérleti jogosultságát bizonyító okiratokat, és azt az alperes közhiteles nyilvántartás tartalma alapján állapította meg, amelyre nem volt jogi lehetősége.

A felperes szerint a hiányos nyilatkozat jogkövetkezményeként az elfogadó nyilatkozatot az alperesnek a Földforgalmi törvény 49. § (6) bekezdése alapján hatálytalannak kellett volna minősíteni. Jogszabálysértőnek vélte azt a gyakorlatot, hogy a hatóság mellőzi az ügyfél adatszolgáltatás kötelezettségére vonatkozó rendelkezést, és állította, hogy közvetlen érdeksérelmet szenvedett el azáltal, hogy nem győződhetett meg az alperesi érdekelttel kapcsolatos adatok valóságtartalmáról, különös figyelemmel arra, hogy az előhaszonbérleti jogot gyakorló fél adatait az elfogadó nyilatkozat keltének napján hatályos állapot alapján kell igazolni.

[6] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, határozatát jogszerűnek találta. Idézte az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. § (1)-(2) bekezdéseit, 36. § (2) bekezdését, 62. § (5) bekezdését és 65. § (1) bekezdését, állította, hogy az eljárása összhangban állt az Ákr. 36. § (2) bekezdése és 65. § (1) bekezdése szerinti előírásokkal, amelyek azt írják elő, hogy az ügyféltől nem kérhető olyan adat, vagy okirat, ami közhiteles hatósági nyilvántartásban szerepel.

Hivatkozott a Földforgalmi törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény (a továbbiakban: Fétv.) 29. § (1) bekezdésére is, arra, hogy az ott felsorolt hatósági nyilvántartásokhoz közvetve vagy közvetlenül hozzáfér a hatósági eljárás során.

[7] A felperesi érdekelt az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

[8] Az alperesi érdekelt a kereset elutasítását indítványozta, elfogadta az alperes védíratában foglaltakat.

Az elsőfokú ítélet

[9] A közigazgatási bíróság a kereseti kérelmet alaposnak találta, és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés a) pontja alapján az alperes határozatát hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte.

[10] Az ítélet indokolása idézte a Földforgalmi törvény 49. § (1)-(6) bekezdéseit, 51. § (1) bekezdését, az Ákr. 2. § (1)-(2) bekezdéseit, 36. § (2) bekezdését, 62. § (5) bekezdését, 65. §

(1) bekezdését, és kiemelte, hogy a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdése kötelező, kógens jelleggel tartalmazza az elfogadó jognyilatkozathoz kötelezően csatolandó okiratokat. Az érvelés szerint a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdése semmilyen kimentési okot nem tartalmaz, azaz akkor is teljesülnie kell az ott írtaknak, ha a csatolmányok tekintetében a törvény végrehajtását szolgáló rendelet meghozatalára még nem került sor.

[11] Az ítélet indokolása szerint az alperes az Ákr. 36. § (2) bekezdésére és 65. § (2) bekezdésére hivatkozva nem pótolhatta az alperesi érdekelt mulasztását, mert bár az Ákr. 8. § (1) bekezdése szerint a mezőgazdasági igazgatási szerv előtt folyó eljárás nem ún. kivett eljárás, és a Fétv. 27. § (1) bekezdése az Ákr. rendelkezései alkalmazását írják elő a Földforgalmi törvényben foglalt eltérésekkel, – az Ákr. 36. § (2) bekezdése azonban csak az Ákr. 18. alcíme szerinti kérelemre vonatkozik, egy általános szabály, ami a közigazgatási eljárásokban a hatóság szolgáltató jellegét hivatott kidomborítani. Az ítélet érvelése szerint földforgalmi ügyekben ez a rendelkezés még mögöttes, kisegítő jogszabályként sem alkalmazható, főleg nem ha a törvény az ügyfélre kógens rendelkezést tartalmaz és az ügyfél e kötelezettségét elmulasztja.

[12] A Törvényszék ítélete osztotta a felperes azon kifogását, hogy a mezőgazdasági igazgatási szerv előtti eljárásban, mint ügyfél nem tudta ellenőrizni, hogy az alperes mit kérdezett le a nyilvántartásból.

[13] Az ítélet azt az útmutatást adta a megismételt eljárásra az alperesnek, hogy a Földforgalmi törvény 51. § (1) bekezdés c) pont ca) alpontja alapján a szerződés jóváhagyását az alperesi érdekelt vonatkozásában is meg kell tagadnia.

A felülvizsgálati kérelem , a felülvizsgálati ellenkérelem és az alperes nyilatkozata

[14] A jogerős ítélettel szemben az alperesi érdekelt terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozva az ítélet hatályon kívül helyezését és a Törvényszék új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára kötelezését kérte. Az ítéletet mind anyagi, mind eljárásjogi jogszabályba ütközés miatt támadta.

[15] A felülvizsgálati kérelem szerint az elsőfokú bíróság megsértette az Ákr. 36. § (2) bekezdését, mert nem vette figyelembe, hogy nem kérhető a hatósági eljárásban az ügyfél azonosításához szükséges adatok kivételével olyan adat, amely nyilvános vagy amelyet a jogszabály által rendszeresített közhiteles nyilvántartásnak tartalmaznia kell; jogsértő, mert nem vette figyelembe az Ákr. 65. § (1) bekezdését, mely szerint a hatóság, ha a tényállás tisztázása során szükséges, és az az Eüsztv. alapján nem szerezhető be – az Ákr. 36. § (2) bekezdésében meghatározottak kivételével – felhívhatja az ügyfelet okirat vagy más irat csatolására, továbbá jogsértő azért is, mert a Fétv. 29. § (1) bekezdés g) pontját nem vette figyelembe, mely szerint a személyek azonosítására a személyi adat és lakcímnnyilvántartásból a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 11. § (1) bekezdésében foglalt adatokat, és nem az okmánymásolatokat kell alkalmazni.

[16] A felülvizsgálati kérelem szerint az ítélet jogsértő módon állapította meg, az Ákr. 36. § (2) bekezdése alkalmazhatatlanságát, ugyanis a Fétv. 27. § (1) bekezdése és 85. §-a szerint a hatósági jóváhagyás során a Földforgalmi törvényre az Ákr. rendelkezéseit kell alkalmazni.

Tévesnek vélte az ítélet azon álláspontját, hogy a felperes sérelmet szenvedett azáltal, hogy nem tudta ellenőrizni az alperes által lekérdezett adatokat, ugyanis semmilyen jogszabály nem jogosítja fel az ügyfelet arra, hogy ellenőrizze a másik fél adatait.

[17] A felülvizsgálati kérelem szerint csak azokat az adatokat szükséges okiratokkal igazolni, amelyek nyilvántartása nem közhiteles, vagy olyan fontos előbérleti jogcímet igazol, melyet a Földforgalmi törvény külön kiemel.

[18] Álláspontja alátámasztásaként kúriai ítéletre, a Kecskeméti és a Pécsi Törvényszék ítéleteire utalt. (Kúria Kfv.VI. 37.748/2017/4., Kecskeméti Törvényszék 2.Pf.20.865/2017/15., Pécsi Törvényszék 1.Pf.20.212/2017/8.)

[19] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a Törvényszék ítéletének hatályában való fenntartását indítványozta.

[20] Érvelése szerint a Törvényszék helyesen járt el akkor, amikor döntésével az alperesi érdekelt vonatkozásában a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdésének betartása alól nem mentesítette őt, és elfogadó nyilatkozatát hatálytalannak tekintette. Jogi álláspontja alátámasztásaként hivatkozott a Kúria Kfv.37.224/2021. számú, jelen jogvitával azonos tényállású ügyben hozott döntésre.

[21] Álláspontja szerint a jogszabályi környezet nem hatalmazza fel az ügyfelet arra, hogy kötelezettségét, mulasztását és annak orvoslását a hatóságra hárítsa, s nem jogosítja fel az alperest sem arra, hogy az ügyfelek helyett az érintettek személyére vonatkozó előjogaik gyakorlását célzó igazolásokat teljesen vagy részben maga állítsa ki, vagy pótolja.

[22] A felperes Magyarország Alaptörvénye P. cikk (2) bekezdése, XXVIII. cikke rendelkezéseire utalva hangsúlyozta, hogy a Törvényszék helyesen alakította ki azt az álláspontját, hogy az Ákr. 36. § (2) bekezdése és a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdése vonatkozásában ez utóbbi tartalmazza az alkalmazandó szabályozást.

Utalt arra, hogy a jogalkotói törekvés következetessége érvényesül abban is, hogy 2020. július 1-től már a közvetlen ügyletkötő, jogszerző félnek is kötelessége az előjoga fennállásának igazolása, azaz a jogalkotó törvényi szinten szigorította a földforgalmi tárgyú ügyekben a joggyakorlatot.

[23] Az alperes nyilatkozatában egyetértett a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal. Utalt arra, hogy a Pécsi Törvényszék ítélete indokolása [31]-[38] és [41] pontjai ellentétben állnak a Fétv. 32. § (3) bekezdésében foglaltakkal, amely egyértelműen előírja, hogyha a szerző fél nem igazolja az ügy elbírálásához szükséges, nyilvános, vagy valamely hatóság, bíróság vagy a Magyar Országos Közjegyzői Kamara jogszabállyal rendszeresített nyilvántartásában szereplő adatokat, a mezőgazdasági igazgatási szerv az adatokat hivatalból szerzi be. Ebből következően az alperes nemcsak jogosult, hanem köteles volt a haszonbérleti szerződésben, illetve az elfogadó jognyilatkozatokban rögzített és külön okirattal nem igazolt előhaszonbérleti jog fennállását a rendelkezésre álló közhiteles hatósági nyilvántartásokból ellenőrizni.

Egyetértett azzal az érveléssel is, hogy a Földforgalmi törvény 46. § (4) bekezdésében rögzített okirat csatolási kötelezettség kizárólag a Földforgalmi törvény és a Fétv. által külön nevesített okirati igazolások esetében értelmezhető.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján befogadta, majd megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem alaptalan.

[25] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül.

[26] A Kúriának jelen ügyben abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy amennyiben az előhaszonbérleti szerződésben az elővásárlási jognyilatkozatot tevő arra hivatkozik, hogy helyben lakónak minősül, a Földforgalmi tv, a Fétv. és az Ákr. rendelkezéseire figyelemmel az alperes a haszonbérleti szerződés jóváhagyására irányuló eljárásban az alperesi érdekelt személyi adatainak és lakóhelyének ellenőrzését a személyi adat és lakcímnnyilvántartásból történő lekérdezéssel megállapíthatta-e, ezáltal pótolhatta-e az előhaszonbérleti jog előterjesztésekor erre vonatkozóan benyújtandó okiratokat.

[27] A Kúria mindenekelőtt rámutat arra, hogy a jelen perrel azonos ténybeli és jogi megítélésű ügyekben e jogkérdést már több alkalommal megvizsgálta és kialakította álláspontját, melytől jelen felülvizsgálati tanács sem kíván eltérni (pl. Kfv.IV.37.230/2021/7., Kfv.III.37.236/2021/8.). Az ügyazonosság ezen ügyekkel kétség kívül fennáll, figyelemmel a Kúria Jpe.I.60.002/2021/7. számú határozatában foglaltakra.

[28] Az Földforgalmi tv. 45-50. §-ai határozzák meg az előhaszonbérleti jogosultak sorrendjét és az előhaszonbérleti jog gyakorlására irányadó rendelkezéseket. A 49. § (4) bekezdés szerint az elfogadó jognyilatkozatot legalább teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni, abban meg kell jelölni az előhaszonbérleti jogosultság jogalapját, továbbá ha az előhaszonbérleti jog törvényen alapul, akkor azt is, hogy az előhaszonbérleti jogosult mely törvényen és az ott meghatározott sorrend melyik ranghelyén gyakorolja az előhaszonbérleti jogát. Az elfogadó nyilatkozathoz – az e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározottak szerint – csatolni kell az előhaszonbérleti jogosultságot bizonyító okiratokat is.

[29] Az Földforgalmi tv. 49. § (6) bekezdése alapján a (3) és (4) bekezdésben foglaltak megsértése esetén az előhaszonbérleti jognyilatkozatot olyannak kell tekinteni, mintha az előhaszonbérleti jogát az arra jogosult nem gyakorolta volna.

[30] A Kúria a Kfv.III.37.236/2021/8. számú határozatának indokolása (a [38] bekezdésében) kifejtette, hogy „az Ákr. 8. § (1) bekezdése határozza meg a kivett jogszabályokat, amelyek között a földforgalmi eljárás nem szerepel, vagyis fő szabály szerint a földforgalmi ügyekre irányadók az Ákr. rendelkezései. Az érdekelt által hivatkozott Ákr. 36. § (2) bekezdése kimondja, nem kérhető az ügyféltől szakhatósági állásfoglalás vagy előzetes szakhatósági állásfoglalás csatolása, és az ügyfél azonosításához szükséges adatok kivételével olyan adat, amely nyilvános, vagy amelyet jogszabállyal rendszeresített közhiteles nyilvántartásnak tartalmaznia kell.”

[31] A fenti határozat a [40] bekezdésben rámutatott arra, hogy „az Ákr. 36. § (1) bekezdéséhez képest a perbeli esetben a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdése további követelményt állapít meg, ezért az Ákr. vonatkozó rendelkezésének alkalmazását a Földforgalmi törvény ezen speciális szabálya megelőzi, ennek megfelelően az érdekeltnek csatolni kellett volna az előhaszonbérleti jogosultságot bizonyító okiratokat is, ahogy azt a törvényszék megállapította.”

[32] A Kúria ezen ítélete [42] bekezdésében leszögezte, hogy a Fétv. 27. § (1) bekezdésében írt szabály figyelembevételével is érvényesül az a rendelkezés, miszerint az Földforgalmi tv. 49. § (4) bekezdésében foglalt kiegészítő szabály a speciális az Ákr. vonatkozó rendelkezéseihez képest.

[33] A Kúria a Kfv.IV.37.230/2021/7. számú ítélete [32] bekezdésében, valamint Kfv.III.37.236/2021/8. számú ítélete [45] bekezdésében egyaránt arra az álláspontra helyezkedett, hogy jelen esetben az Földforgalmi tv. speciális rendelkezéseit kell figyelembe venni, így 49. § (4) bekezdésében írt követelményeknek maradéktalanul teljesülniük kell. Egyetértett a törvényszéki ítéletben foglalt azon megállapítással is, miszerint a Fétv. 32. § (3) bekezdése az ügyben nem alkalmazható, mivel az a 7. fejezetben a hatósági jóváhagyáshoz

kötött tulajdonjog megszerzésére vonatkozó szabályok alcím alatt szerepel, míg a földhasználatra irányadó rendelkezések a 8. fejezetben találhatók.

[34] A Kúria a Kfv.IV.37.230/2021/7. számú ítélete [33], valamint Kfv.III.37.236/2021/8. számú ítélete [46] bekezdésében egyetértett a törvényszék azon okfejtésével is, miszerint a földforgalmi tárgyú jogszabályok a hiánypótlást csak rendkívül szűk körben teszik lehetővé a Fétv. 34. § (1)-(4) bekezdésben írtak szerint, arra pedig egyáltalán nincs lehetőség, hogy a fél mulasztását a hatóság pótolja.

[35] A Kúria jelen tanácsa az alperesi érdekelt Fétv. 29. § (1) bekezdés g) pontjára hivatkozása körében rámutat arra, hogy ezen jogszabályhely nem azt írja elő, hogy a mezőgazdasági igazgatási szerv köteles a haszonbérleti szerződésben és előhaszonbérleti nyilatkozatban megjelölt, azonban okirattal igazolni elmulasztott jogcím fennállását a közhiteles nyilvántartásból, (így többek között a személyek azonosítására a személyi adat és lakcímnnyilvántartásból a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 11. § (1) bekezdés a)-h) és k) pont szerinti adatok) vizsgálni, hanem azt deklarálja, hogy a jogügylet hatósági jóváhagyása iránti eljárásban az ezen nyilvántartásban szereplő adatokat díjmentesen kell a mezőgazdasági igazgatási szerv részére szolgáltatni, ha arra az ügy elbírálása, ellenőrzése érdekében szükség van. E rendelkezésre hivatalból eljárási kötelezettséget alapítani nem lehet, e körben az alperesi érdekelt jogértelmezése téves.

[36] A Kúria megjegyzi, hogy az alperesi érdekelt által hivatkozott kúriai ítéletekkel kapcsolatosan az ügyszakosság nem áll fenn, illetőleg a polgári perben meghozott döntések a közigazgatási bíróságot nem kötik, így azok jelen ügyben nem voltak figyelembe vehetők.

[37] Mindezek alapján a Kúria azt állapította meg, hogy a törvényszék helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes a hatósági jóváhagyás iránti eljárás során az alperesi érdekelt jognyilatkozatát a lakcímnnyilvántartás adatainak beszerzésével nem pótolhatta, erre tekintettel a hatóság döntése jogszabálysértő.

[38] A fentiekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[39] *Amennyiben a fél előhaszonbérleti jog gyakorlására irányuló elfogadó nyilatkozatot tesz, úgy ahhoz csatolni kell az előhaszonbérleti jogosultságot igazoló okiratokat.*

[40] *A jognyilatkozat csatolásának elmulasztása esetén a mezőgazdasági igazgatási szerv az elfogadó jognyilatkozatot a nyilvántartás adataiból történő lekérdezéssel nem pótolhatja.*

Záró rész

[41] A Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 81. § (1) bekezdése alapján, mivel az alperesi érdekelt eredménytelenül terjesztette elő felülvizsgálati kérelmét, a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségét köteles megfizetni, melynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) és (3) bekezdései figyelembevételével állapította meg. Mivel a felperesi érdekeltnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, a Kúriának erről rendelkeznie nem kellett.

[42] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és 50. § (2) bekezdése szerint meghatározott mértékű felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperesi érdekelt köteles.

Budapest, 2021. szeptember 29.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Figula Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró